

ИЗЛИЗДЪНЪ

Органъ на бившитѣ македоно-одрински революционери

Урежда редакционенъ комитетъ = Излиза седмично

Редакция и администрация на улица „Прѣславъ“ № 4 — София. Телефонъ 1932

АБОНАМЕНТЪ: За България годишно 120 лева, полугод. 65 лева, За странство 200 лева, За Америка 2 долара

„Господине Директоре,
Генералний Щабъ на М. О. Р. К. има честь да съобщи на Почитаемата Дирекция на Източнитѣ Желѣзници, че той рѣши да почне днесъ възстанието въ името на свободата на християнското население въ Македония и Одринско противъ турския режимъ, който отъ петъ вѣка не само не признава най-елементарнитѣ човѣшки права, но не показва и не дава ни най-малка гаранция за живота, имота и честта на християнското население, което вслѣдствие на тоя режимъ дойде до послѣдна крайностъ и се вижда принудено да прокламира борбата на кървавия си неприятель съ вика: „Свобода или Смъртъ!“

Тѣй като възстанието по абсолютна необходимостъ ще бѣде принудено отъ нѣкои атентати по желѣзнитѣ пѣтища, казания щабъ по човѣшки дългъ прѣдупрѣждава почитаемата ви Дирекция да бѣде благоразумна да не допусне прѣзъ тия дни жителитѣ на страната да пѣтуватъ по Източнитѣ Желѣзници за да не станатъ невинни жертви.

Благоволете да приемете, Г-не Директоре, увѣрение въ дълбокото ни почитание
20 юлий 1903 г.

Членове на ген. Щабъ: Д. Груевъ Б. Сарафовъ.
„Дирекция на Източнитѣ Желѣзници — Солунъ.“

О Б Я В Л Е Н И Е

Дирекцията на Източнитѣ Желѣзници прѣдупрѣждава г. г. пѣтниците, че не гарантира сигурното пѣтуване по линията Солунъ—Битоля“.

Битоля и Илинденъ

Споменитъ за Илинденското възстание сж неразривно свързани съ Битоля. Илинденъ и Битоля сж станали свещени синоними: първиятъ е име на революционната стихия, а вториятъ — име на нейния причинителъ: всепомитаща лава и кратеръ на огнедишна Македония. Въ Илинденското възстание се разрази страшната бунтовна мощъ на западна Македония, чийто пламененъ вдъхновителъ и двигателъ бѣше Битоля. Върху гранитнитъ гърди на дивния Пелистеръ здраво бѣше се опрѣла Вжтрѣшната революционна организация. Изъ бунтовния кипежъ край Драгоръ тя черпѣше все по-голѣма сила. Солунъ бѣше умътъ, а Битоля — енергията, волята на Организацията: животворниятъ огънь идѣше отъ тукъ на буйни пламъци, които възпламеняваха цѣлия народъ-мжченикъ. Историкътъ съ пълно право може да нарече тоя дивенъ градъ *неугасимо огнище* на Македонското революционно движение, *сияенъ символъ* не само на Илинденската титанска борба, а, изобщо, и на македонския свободололюбивъ и борчески духъ.

Несъкрушима твърдиня на високо национално съзнание и зиждителна революционна сила, Битоля е една отъ творцитъ на новата национална история, — звѣздата, която разкри нова ера въ живота на нашата Родина, и съ своитъ брилянтни лъчи плѣнява душитъ ни и ги унася въ ефирнитъ висини на свещения народенъ идеалъ — свободата на Македония. Следъ Охридъ и Търново, Битоля е онази красавица — магьосница, която очаровава цѣлия народъ, споменътъ за която извиква въ всѣко българско сърце възторгъ и сълзи.

Скжпоцѣненъ македонски бисеръ, велика народна светиня! Днесъ я тѣпче врагъ по-свирѣпъ отъ султана. Но напусто тиранинътъ удря камшикъ по нейната снага, бронирана отъ непоклатната вѣра въ близкия изгрѣвъ на македонската свобода. Сега Битоля мълчи, но нейното мълчание не е раболѣпно, а мълчание на борецъ великанъ, който презира своя мжчителъ. Надъ Битоля не престава да блѣсти *Илинденското сияние*. На нейния небосклонъ непрестанно витаятъ свѣтлитъ духове на илинденскитъ герои, и тамъ невидима ржка чертае тайнствени слова: *Мене, текелъ, фаресъ* . . . Днитъ на новия Валтасаръ сж прочетени. Отъ недоволна Битоля ще паднатъ оковитъ, и тя ще заблѣсти като обайна царица всредъ Пелагопийския свѣтъ.

Поклонъ предъ вдъхновения творецъ на Илинденската епопея!

Ив. Снѣгаровъ.